

Kissinger'in Hayaliydi Gerçek Oldu ! Türkiye Gıda'da Dýparýya Muhtaç.

(Bu söyleþi r-komplex.org için yapıldý ve orada yayýnlandý)Çiftçi-Sen Genel Örgütlenme Sekreteri Adnan Çobanođlu ile Türkiye gýdada dýpa bađymlylyđny konuþtuk. 20-01-2017 Türkiye'nin, AB'den 90 ton buđday almak için ihaleye gireceđi aчыklandý. Türkiye kendine yetebilen, tarým ürünleri zenginliđine ve çeþitliliđine sahip' bir ülke olarak tanımlandý yıllarca. Yık öđretim Cođrafya kitapları dahi böyle baplardý cümleler. Ne oldu da buđdayı dýparýdan alacak hale geldik. Bu anda neden buđday sorunu var Türkiye'nin?Sadece buđdayın deđil , birçok bakliyatın anavataný da Türkiye'dir. Ve Türkiye'nin temel beslenme alýpkanlıđý hububat ve bakliyat ürünlerinin tüketilmesine dönüktür. Geçmipte ilkokul kitaplarında bile öđretilen 'kendi kendine yetebilen tarým ürünleri zenginliđine ve çeþitliliđine sahip' bir ülke tarifi dođru bir tarifdir. ABD Dýþiþleri Bakanlarýndan Henry Kissinger 1970'lerin baþýnda 'petrolü kontrol ederseniz ülkeleri, gýdayı kontrol ederseniz insanları yönetirsiniz' diyerek kapitalist tarým politikalarının pekilleneceđi biçimi ortaya koymuþtur. Ve o yıllar neoliberalist politikaların Dünya'ya hakim olmaya bapladý yıllardýr.

Uluslar arası gıda þirketleri 'Gıda Egemenliđi'ni ele geçirme hamlelerini hızlandırmýþlardır. Örneđin 1990'ların baþýnda ABD ve Kanada Türkiye'den aldýklarý mercimek ve nohut tohumları ile üretime baplamýþlardır. Bu gün ülkemiz yetiþen ve anavataný Anadolu olan buđday mercimek, nohut gibi ürünlerin üretimini iç tüketimi yetemez hale gelmiþ, ithalatına baplanmýþtır. Bugün gelinen noktada Türkiye olarak, mercimek, nohut, fasulye çeþitlerini ithal ettiđimiz ülkelerin baþýnda, Kanada ABD gelmektedir. Çünkü 1980 de Türkiye'de yapılan 12 Eylül Darbesi'nin temel amacı neoliberal ekonomi politikalarını hızla uygulamak, 'Yeni Dünya Düzeni'nde Türkiye'ye düþen rolü benimsemek olmuþtur. 12 Eylül'den sonra iþbapına gelen hükümetler de bu politikaların harfiyen uygulayıcısı ve eksik kalan yanlarını tamamlamaya bapladý. Kısacası 80'lerden bu yana uygulanan neoliberal Tarým politikaları bizi gýdada da dýpa bađymly hale getirmiþtir. AB'den 'buđday ithal' ediyoruz. Avrupa ülkelerinin buđday konusunda üretim kapasiteleri, verimlilikleri noktasında Türkiye'den nasýl bir farký var? Daha mı çok üretebiliyorlar? Sorunu 'verimlilik' çerçevesinde bakmamız gerekiyor. Çünkü uygulanan tarým politikaları nedeniyle çiftçiler tarımsal üretimden vazgeçmeye baplamýþtır. TÜYK verilerine göre 2015 yılında tarımda istihdam edilen nüfus sayısı 7 milyon 458 bin kiþi yani çalıþan nüfusun % 35 iken 2015 yılında tarımda istihdam edilen kiþi sayısı 4 milyon 842 bin kiþiye yani çalıþan nüfusun %19 una düþürülmüþtür. 13 yılda 2 milyon 616 bin kiþi tarımsal zorunda kalmýþtır. Gene TÜYK verilerine göre 2002 yılında 265 milyon 790 bin dekar olan tarým toprađı 2015 yılında 239 milyon 616 bin dekar düþmüþtür. 2002 yılında bu toprakların 93 milyon dekarında buđday ekimi yapılyırken, 2015 yılında 78 milyon 668 bin dekarında buđday ekilmiþ toplam hububat ekim alanları 2002 yılında toplam 137 milyon 836 bin dekar iken 2015 yılında 117 milyon 132 bin dekar düþmüþtür. Yani sorun uygulanan politikaların köylüleri/çiftçileri tarımsal üretimi býrakmaya zorlamasıdır. 2001 yılında çýkartılan 'Peker Yasası' ile pancar üretimi sınırlanmaya baplandı, peker üretimine kota kondu. Peker fabrikalarının kotaya uygun üretim yapıp yapmadýny yasa ile kurulan 'Peker Piyasası Düzenleme ve Denetleme Kurulu' denetledi. Trakya'da pancar ekimi yasaklandıyndan dolayı Kırklareli ilinde kurulan Türkiye'nin ilk peker fabrikası olan Akpullu peker fabrikası çürümeye terk edilmiþtir. 2015 yılına gelindiğinde ise Türkiye'nin peker üretimi ihtiyacımıza yetmediğinden dolayı yaklaşık 170 bin ton peker ithal ettik. 2016 yılında da gene peker pancarı üretimi ülkenin 'pancar pekeri' ihtiyacı için yetersizdir. Hükümet bunu fırsat bilip sýfır gümrük tarifeleri uygulayarak þirketlerin ithal yapmasını teþvik etmiþtir. Bakanlar Kurulu'nun Kararıyla Avrupa Birliđi'nden ithal edilecek pancar pekerine sýfır gümrük vergisi alınacağı Nisan ayında Resmi Gazete'de yayımlandý. Yani hükümet hala daha kendi üretimini teþvikler vererek pancar üretimini arttırma yerine var olan pancar üreticilerinin de zarar ederek üretimi býrakmalarını zorlamaktadır. Numan Kurtulmuş, geçtiğimiz aylarda 'gıda krizi yaþayabiliriz' demiþti. Gıda krizi riskiyle yüz yüze kalmýþ bir ülke Türkiye'nin tarımına, üretimine ne yaptılar ki bu noktaya geldik? Sanırım ilk iki soruya verilen cevap bu sorunun da cevabını içermektedir. Ama gene de birkaç ilave daha yapmak istiyorum. 2006 yılında AKP hükümeti 'Tohumculuk Kanunu' diye bilinen, köylülerin binlerce yılda kolektif bir birikimin ürünü olarak ýslah ettikleri ve bugüne tapýdýklarý tohumları þirketlerin eline geçirmesinin ve patentlenmesinin önünü açan kanunla , köylülerin tohum üretmesi, çođaltması ve satması da yasaklandı. Bu yasa zamanda tohum çeþitliliđini ortadan kaldýran ve köylüleri/çiftçileri tohum þirketlerine bađymly kılan yasa anlamını tapýyordu. Sorun küresel gıda ve tohum þirketlerinin dayatmalarına teslim olur, onların istedikleri 'Tarım ,Su, Enerji v.b. Politikaları' uygularsan sonunda 'Gıda Krizi' ile karpýlabýr, Kissinger'in hedeflediđi bir Dünya'nın yaratýlmasına katkı koymuþ olursun.